ZE STAREGO ALBUMU

Antoni Stanik z rodziną, Czerkiesy, 1930

Pierwsza maszyna Singera w Podmurowańcu,

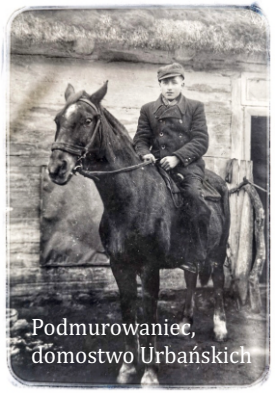
Podmurowaniec, domostwo Urbańskich

Młocka na Ładzinie

Przydomowa plantacja chmielu w Jankach

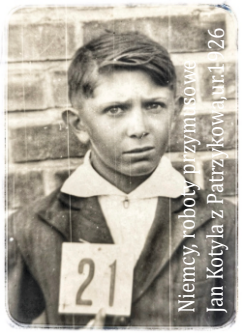
Niemcy, roboty przymusowe Jan Kotyła z Patrzykowa nr 126

Więcej zdjęć: www.makowiska.pl

Dzieci w czasie wykopków

Pogrzeb Antoniego Stanika z Czerkies

Wykopki w Makowiskach, lata 50-te XX wieku

Pierwsze zdjęcie Domu Katolickiego, 1936 r.

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach *NUMER 1 (29) kwiecień 2022*

Drodzy czytelnicy

Święta Zmartwychwstania Pańskiego to czas odkrywania Bożej miłości - miłości po krzyż i po grób. Niech wielkanocne dzwony nam o tym przypomną. Niech ich dźwięk wyrwie nas z marazmu i ospałości do nowej jakości życia i do wiary, której źródło tryska z pustego grobu Zbawiciela. Życzę radosnych i pełnych pokoju Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

ZMARTWYCHWSTAŁY PANIE
ZARADŹ NIEDOWIARSTWU MOJEMU

Caravaggio, *Niewierny Tomasz*, ok. 1595–1596

PRZED NAMI...

KWIECIEŃ

14-16.04 – Triduum Paschalne
17.04 – Wielkanoc
24.04 – Niedziela Miłosierdzia Bożego
25.04 – Święto św. Marka, ewangelisty (Dni Krzyżowe)
26.04 – Uroczystość św. Wojciecha, głównego patrona Polski

MAJ

01.05. – Poświęcenie figury św. Józefa
02.05. – Obchody Dnia Flagi RP
03.05 – Uroczystość NMP Królowej Polski.
08.05 – Odpust w Jankach ku czci św. Stanisława BM
09.05 – Uroczystość św. Stanisława BM
13.05 – Spowiedź przed I Komunią św.
15.05 – Pierwsza Komunia św. (godz. 10.00)
24.05 – NMP Wspomożycielki Wiernych
26-28.05 – Dni Krzyżowe
25.05 – Św. Filipa Neri, Dzień Matki
29.05 – Wniebowstąpienie Pańskie
31.05 – Święto Nawiedzenia NMP

CZERWIEC

05.06 – Zesłanie Ducha Świętego
06.06 – Święto NMP Matki Kościoła
12.06 – Uroczystość Najświętszej Trójcy
16.06 – Uroczystość Bożego Ciała
23.06 – Ostatni Nieszpór
23.06 – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela
24.06 – Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa
27.06 – 05.07 – Pielgrzymka do Francji
29.06 – Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła

ŚWIĘTO ŚW. JÓZEFA RZEMIEŚLNIKA

Niedziela, 1 maja 2022 r., godz. 12.00

Bractwo św. Józefa zaprasza na uroczystość wprowadzenia do kościoła parafialnego i poświęcenia figury św. Józefa z Dzieciątkiem. Mszy św. przewodniczyć będzie ks. gen. Stanisław Rospondek kapelan Wojska Polskiego i Kombatantów arch. Częstochowskiej

MIESIĄC MAJ Z MARYJĄ

Zapraszamy do udziału w nabożeństwie majowym ze śpiewem Litanii Loretańskiej, aby przez Maryję – Królową Rodzin uwielbiać Boga i wypraszać łaski dla siebie i dla świata.

TERMINY MSZY ŚW. W PATRZYKOWIE LATO 2022

18.06, 16.07, 30.07, 20.08, 3.09

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE DLA DZIECI

ks. Maciej Oset

Jak pogłębić wiarę? Jak zaprzeć się samego siebie, by iść za Jezusem? To pytania, które padały w kościele podczas spotkań rekolekcyjnych dla społeczności szkolnej. Dzieci dowiedziały się, że spośród wszystkich zadań, jakie podejmuje człowiek, najbardziej koniecznym, a zarazem najtrudniejszym jest praca nad sobą, w której nikt nas nie może zastąpić, a przy tym jest to praca na całe życie. Głoszącymi Słowo Boże byli księża Mateusz Golis z Pajęczna i Maciej Oset z Gaszyna. Oby rzucone ziarno wydało obfity plon.

W niedzielę kończącą rekolekcje, po Mszy św., w czasie której modliliśmy się o pokój, dzieci wypuściły do nieba żółte i niebieskie balony na znak solidarności ze swoimi rówieśnikami cierpiącymi z powodu wojny na Ukrainie.

ZAPRASZAMY CHŁOPCÓW DO SŁUŻBY PRZY OŁTARZU

W Wielki Czwartek – w dzień ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa – zostali przyjęci nowi ministranci. Dotychczasowi kandydaci złożyli przyrzeczenia, a ks. proboszcz pobłogosławił im nowe komże, które założyli po raz pierwszy. Przy tej okazji zapraszamy kolejnych chętnych chłopców, którzy nie boją się wyzwań, do dołączenia do grona ministrantów i lektorów.

DOTKNĄŁEM „MIEJSCA” OBECNOŚCI BOGA

Świadectwo franciszkanina, badacza autentyczności Grobu Pańskiego

Bazylika Grobu Świętego zbudowana nad miejscem męki, ukrzyżowania, złożenia do grobu i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, jest najważniejszą świątynią chrześcijańskiego świata. Każdego dnia rzesze pielgrzymów podążają w jej kierunku, aby w pustym Grobie Zbawiciela dotknąć marmurowej płyty, która osłania miejsce pochówku i zmartwychwstania Jezusa. 16 października 2016 roku miało tutaj miejsce niezwykle ważne wydarzenie - po raz pierwszy od prawie pięciuset lat (1555 r.) otwarto grób Chrystusa.

O. Narcyz Klimas

Świadkiem tego historycznego wydarzenia był o. prof. Narcyz Klimas, franciszkanin, archiwista w Kustodii Ziemi Świętej w Jerozolimie, a także wykładowca historii Kościoła i badacz tematyki autentyczności Bożego Grobu. Otwarcie grobu miało miejsce podczas złożonych prac remontowo-konserwatorskich kaplicy grobowej zwanej Edykułą (łac. aedicula), prowadzonych przez międzynarodowy zespołu specjalistów pod kier. prof. Antonii Moropoulou z Politechniki Narodowej w Atenach.

Ojciec Klimas tak opisuje tamte chwile… „Działo się to wieczorem, kiedy już zamykano bazylikę. Pielgrzymi nie mogli wejść do środka, obecni byli tylko przedstawiciele duchowieństwa prawosławnego, ormiańskiego, Koptowie oraz my, franciszkanie, reprezentujący katolików. Wszyscy czekaliśmy w napięciu. Najpierw przyszedł patriarcha grecki, potem przedstawiciel Kustodii Ziemi Świętej, następnie patriarcha ormiański. Każdy z nich po kolei wchodził do grobu, mieli na głowach kaski ochronne. Czekaliśmy na zewnątrz kaplicy w ciszy i zaciekawieniu.

W czasie, gdy przesuwano płytę wydarzyło się coś niesamowitego - „padła” wszelka elektronika, skanery i georadar, którymi posługiwał się zespół badawczy, a oprzyrządowanie wykorzystywane przy pracach konserwatorskich zarejestrowało zakłócenia elektromagnetyczne. Po upływie czasu, którego z wrażenia nikt z nas nie mierzył, zaczęli na zewnątrz wychodzić zaproszeni patriarchowie, ale ich wyraz twarzy był niepewny i zmieszany, bo oczekiwali, że zobaczą skałę. Nie zobaczyli jej i to było widać. A dla mnie osobiście to był moment, kiedy zadrżało mi serce. Zacząłem się modlić, prawie że wołając: „Panie Boże, nie możesz mi tego zrobić!”.

Ten niepokój wiązał się z tym, że większą część mojej aktywności naukowej poświęciłem

Edykuła po renowacji w 2016 r.
fot. Andrzej Filipiak

Duchowny prawosławny przy Grobie Chrystusa

właśnie udowadnianiu, że mamy do czynienia z autentycznym Grobem Bożym. Potwierdzały to wszystkie źródła, do których dotarłem.

A teraz z niedowierzaniem widzę wielkie rozczarowanie na twarzach osób, które ten kamień miały zobaczyć, a nie zobaczyły. „Boże, co się stało?” Wróciliśmy do klasztoru. Następnego dnia rankiem do archiwum przybiegł jeden z braci i krzyczał od progu, bym szedł do Grobu. Pobiegliśmy, dosłownie, do Bożego Grobu tak szybko jak niewiasty w Ewangelii w Niedzielę Zmartwychwstania. Weszliśmy do środka – i wielkie wzruszenie! Kamień był cały czas, tylko że „przywalony” gruzami i piachem. I zaświadczam: wciąż tam jest! Okazało się, że pod ciężką marmurową płytą spoczywa druga, kamienna, z czasów krzyżowców. Dopiero po jej podniesieniu ukazała się ta skała.

Kiedy wychodziłem z Bazyliki Bożego Grobu, byłem cały zakurzony od pyłu, który unosił się w czasie podnoszenia płyty, przykrywającej oryginalną półkę skalną na której spoczywało ciało Jezusa. Na placu przed bazyliką stali pielgrzymi z różnych stron świata, wśród nich znajoma wolontariuszka z Polski, z Home of Peace na Górze Oliwnej. Kiedy mnie zobaczyła, podbiegła do mnie, wołając: – Był Ojciec w Bożym Grobie? – Byłem. – A dotykał Ojciec kamienia? – Dotykałem. – A mył Ojciec ręce? – Nie, nie myłem. Dziewczyna złapała mnie za dłonie i jedną położyła na swojej głowie, a drugą moją dłoń na głowie swojej mamy. I w tym momencie naprawdę uświadomiłem sobie, jakiej łaski doznałem, że mogłem dotknąć „miejsca” obecności Jezusa.”

„Cud Świętego Ognia” w Bazylice Grobu

Badania przeprowadzone przez zespół prof. Moropoulou wykazały, że pozostałości groty wewnątrz bazyliki są bezsprzecznie tym samym miejscem. Świadczy o tym przebadana próbka zaprawy murarskiej pomiędzy naturalną skałą jaskini i marmurową płytą grobowca. Zaprawa pochodzi z 345 roku, to 19 lat po podawanej w źródłach dacie odnalezienia grobu.

„Jest dla mnie jakimś wielkim darem Opatrzności – kontynuuje o. prof. Narcyz Klimas - że wieloletnia praca nad tym tematem, w zaciszu jerozolimskich archiwum i biblioteki, została potwierdzona przez najnowsze techniki i urządzenia badawcze stosowane przez nowoczesną archeologię i pokrewne jej nauki. Mamy więc dziś niewzruszoną pewność, że w Bazylice Grobu Świętego i znajdującej się w niej małej kaplicy, zwanej Edykułą, stoimy przy autentycznym Grobie Chrystusa.”

DROGA KRZYŻOWA W KOŚCIELE PARAFIALNYM W MAKOWISKACH

Tradycja odprawiania Drogi Krzyżowej powstała w Jerozolimie. Na jej powstanie niewątpliwie wpłynął fakt odnalezienia Krzyża św., pielgrzymki wiernych do Jerozolimy jako miejsca związanego z życiem i śmiercią Chrystusa oraz pragnienie odtworzenia Męki Chrystusa dla tych, którzy nie mogli pielgrzymować do Ziemi Świętej. W średniowieczu rozpowszechnili ją franciszkanie, którzy oprowadzając pątników, zatrzymywali się przy stacjach przedstawiających historię śmierci Jezusa. Nie ma dziś świątyni, w której nie byłoby stacji drogi krzyżowej. Zwykle rozmieszczane na bocznych ścianach świątyni są podstawą rozważań medytacyjnych o Męce Pańskiej.

Uroczystego erygowania i poświęcenia nowych stacji Drogi Krzyżowej w Makowiskach dokonał o. Tomasz Nawrocki, jezuita z Częstochowy dnia 24 sierpnia 1957 r., w uroczystość odpustową ku czci św. Bartłomieja Ap. Wcześniej, zgodę na to wyraził bp pomocniczy Stanisław Czajka, odpowiadając pozytywnie na prośbę ks. Konstantego Bednarskiego, administratora parafii w Makowiskach. Od tego czasu do roku 2021 obrazy nie były poddawane pracom konserwacyjnym. Wyjątek stanowi stacja pierwsza, która poważnie ucierpiała wskutek pożaru ołtarza bocznego w Wielką Sobotę 1969 r. i została zastąpiona obrazem namalowanym przez Irenę Gerard z Krakowa. Mimo że obrazy powstały stosunkowo niedawno, bo w połowie XX w., to jednak wskutek niestabilnych warunków wilgotnościowo-temperaturowych panujących w kościele, znacznej degradacji uległa zarówno powłoka malarska jak i sam blejtram, dodatkowo zajęty przez drewnojady.

Renowacja w pracowni pozłotniczej p. Piotra Wróbla

Renowacja w pracowni ks. kustosza Bogdana Blajera

To z tego powodu podjęta została decyzja o przeprowadzeniu renowacji drogi krzyżowej, która zbiegła się w czasie z malowaniem wnętrza świątyni.

Odrestaurowane stacje drogi krzyżowej powróciły do kościoła na początku marca 2022. Odnowione płótna naciągnięto na nowe drewniane krosna malarskie i włożono na powrót w dębowe ramy, poddane wcześniej konserwacji w pracowni pozłotniczej Piotra Wróbla w Częstochowie. **W imieniu całej parafii składam serdeczne podziękowanie rodzinom, które sfinansowały renowację poszczególnych stacji. Małe tabliczki z nazwiskiem ofiarodawcy umieszczone przy każdej z nich będą o tym przypominać.**

SAKRAMENT CHORYCH - CO O NIM WIEMY?

„Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone." (Jk 5,14-15)

Kto może otrzymać sakrament namaszczenia chorych?
Stosowny czas na jego przyjęcie zachodzi wtedy, gdy wiernemu zaczyna zagrażać śmierć z powodu choroby lub starości. Ten sam wierny może przyjąć go powtórnie, gdy choroba się pogłębia lub w przypadku nowej ciężkiej choroby.

Jakie są skutki tego sakramentu?
Sakrament namaszczenia chorych udziela specjalnej łaski, która jednoczy wewnętrznie chorego z Męką Chrystusa, dla jego własnego dobra oraz dla dobra Kościoła, dając mu pocieszenie, pokój, siłę a także przebaczenie grzechów, o ile chory nie mógł się wyspowiadać. Sakrament ten może prowadzić także do uzdrowienia ciała.

Co to jest Wiatyk?
Jest to Eucharystia, którą przyjmują ci, którzy kończą swoje ziemskie życie i przygotowują się do życia wiecznego. Przyjęta w chwili przejścia z tego świata do Ojca Komunia Ciała i Krwi Chrystusa, umarłego i zmartwychwstałego, jest zaczątkiem życia wiecznego i mocą zmartwychwstania.

PRAKTYCZNE UWAGI

Przy zgłoszeniu chorego do odwiedzin należy określić jego stan zdrowia, a zwłaszcza czy jest on w stanie przyjąć Komunię Świętą. Do wizyty kapłana w domu należy przygotować:

- stół przykryty białym obrusem i świece,
- talerzyk z wodą święconą i kropidło,
- szklanka z wodą i łyżeczka (o ile chory ma problem z przełykaniem).

Rodzina powinna uczestniczyć w obrzędzie opuszczając pokój jedynie na czas spowiedzi. Kiedy na stole jest Najświętszy Sakrament, podczas modlitwy zwracamy się w Jego stronę, a nie np. w stronę obrazu wiszącego na ścianie, co niestety często się zdarza.

WYSTAWA OBRAZÓW MARYJNYCH W „ARCE”

1 stycznia, w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki w domu parafialnym miał miejsce wernisaż wystawy pt. „Królowa Polski o wielu obliczach”. Na ekspozycji znalazły się kopie 47. słynących łaskami obrazów oraz figur Matki Bożej z różnych

sanktuariów Polski, które w latach 1946 - 1980 zostały ukoronowane przez Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego. Wśród nich Madonna Łokietkowa, Matka Cyganów z Rywałdu, Pani ze Świętej Lipki i Świętorodzinna ze Studziannej – namalowana z koroną i w fartuszku, przy

nakrytym stole oraz inne, ukazujące całe bogactwo tajemnicy Maryi. Wszystkie obrazy to dzieło warszawskiej malarki Bożeny Janiny Aleksy, które powstawało przez niemal pięć lat.

Wystawa była dotychczas wielokrotnie prezentowana w różnych miastach i ośrodkach kultury w Polsce i za granicą, gdzie zwiedzający mieli możliwość poznania wielu bezcennych zabytków sztuki sakralnej, zdobiących sanktuaria maryjne w całej Polsce.

NASZA POMOC DLA UKRAINY

Tragiczna sytuacja ludności na Ukrainie będąca skutkiem wojny, wywołała spontaniczny odruch solidarności wśród mieszkańców naszej parafii, który wyraził się w zbiórce darów materialnych i pieniężnych, a przede wszystkim w modlitwie za ludność Ukrainy dotkniętą tym dramatem. W pierwszym transporcie przekazaliśmy na rzecz uchodźców wojennych różnego rodzaju produkty spożywcze, artykuły chemiczne i higieny osobistej, a także koce, pościele, ręczniki, śpiwory itp. W niedługim czasie wyruszył z Makowisk prosto na Ukrainę kolejny transport, tym razem z materiałami opatrunkowymi i medycznymi oraz innymi środkami pozwalającymi zapewnić pomoc medyczną rannym żołnierzom i cywilom. Środki pieniężne, jakie parafianie złożyli do puszek w Środę Popielcową i poprzedzającą ją niedzielę, zostały w tym samym czasie przekazane za pośrednictwem diecezjalnej Caritas, ukraińskim oddziałom tej organizacji na bieżące działania kryzysowe.

Niecodzienną formą pomocy ofiarom tej wojny była akcja lepienia pierogów w domu parafialnym Arka. Przez dwa dni członkinie Klubu Seniora wraz z paniami z Ukrainy, na kilku stołach równocześnie, przygotowywały pierogi (wareniki) według tradycyjnych ukraińskich receptur, które były następnie sprzedawane po niedzielnych Mszach św. Najmłodsi zaś, w geście solidarności ze swoimi rówieśnikami z Ukrainy cierpiącymi z powodu wojny, razem z modlitwą, wysłali do nieba balony w kolorze ukraińskiej flagi.

„KU CHWALE BOGA I KU CZCI ŚWIĘTEGO JÓZEFA”

Odczytaniem przez Metropolitę Częstochowskiego Abpa Wacława Depo dekretu, zatwierdzającego powstanie Bractwa św. Józefa w naszej parafii, zakończył się proces reaktywacji tej wspólnoty modlitewno-apostolskiej w Makowiskach. Uroczystość miała miejsce 19 marca 2022 r. w dniu odpustu parafialnego ku czci św. Józefa Oblubieńca NMP. Do nowej wspólnoty,

która w świetle prawa kanonicznego uzyskała status prywatnego stowarzyszenia wiernych, przystąpiło 10 członków.

Po odczytaniu Ewangelii kandydaci do Bractwa św. Józefa wyrazili chęć naśladowania cnót św. Józefa, rozwijania jego kultu, modlitwy w intencji małżeństw i rodzin, wspierania małżonków i rodziców w wypełnianiu ich zadań, pomocy rodzinom w potrzebie oraz obrony świętości życia i sakramentalnego charakteru małżeństwa. Następnie złożyli uroczyste ślubowanie, oddając się św. Józefowi, aby zawsze był ich „ojcem, obrońcą i przewodnikiem na drodze do zbawienia”. Abp Depo pobłogosławił i wręczył im znaki przynależności do Bractwa św. Józefa - płaszcz z peleryną oraz nakrycie głowy, a

także dystynktorium - medal bracki z wizerunkiem św. Józefa i napisem „Bractwo św. Józefa w Makowiskach”. W myśl statutu, ten uroczysty strój członkowie Bractwa zakładać będą w czasie uroczystości kościelnych występując jako wspólnota bracka.

Nowopowstałe Bractwo kontynuuje tradycje historycznego Arcybractwa św. Józefa ustanowionego w Makowiskach dnia 24 lipca 1740 roku i działającego do

lat 50. XX wieku. Ostatnie informacje potwierdzające istnienie Arcybractwa w naszej parafii pochodzą z roku 1946 r. Zachowała się też pełna lista członków przyjętych do tej wspólnoty w dniu 13 maja 1945 roku. Wykaz zawiera 121 nazwisk.

Uroczystość powoływania do istnienia Bractw kościelnych była zwykle łączona z objęciem przez nie własnego ołtarza,

niekiedy nowo fundowanego, co też miało miejsce w Makowiskach w roku 1740, kiedy to nieznany z imienia szlachcic Łukaszewicz ufundował nowy ołtarz z obrazem św. Józefa Oblubieńca NMP. Pamiątką reaktywacji Bractwa będzie figura św. Józefa, wprowadzona do kościoła i poświęcona w dniu Jego święta, 1 maja 2022 roku.

Medal bracki - awers i rewers

WIELKANOCNY KIERMASZ „Z PALMAMI W TLE”

Niedziela Palmowa wprowadza nas w przeżycia liturgii Wielkiego Tygodnia. Mimo obowiązującego czerwonego koloru szat liturgicznych, uroczystość ma radosną wymowę, gdyż rozpoczyna ciąg wydarzeń, przez które dokonało się zbawienie świata. Wierni przychodzący w tym roku z palmami do kościoła mogli uczestniczyć w świątecznym kiermaszu charytatywnym. Koła Gospodyń z Patrzykowa i Nowych Gajęcic przy współudziale Gminnego Ośrodka Kultury przygotowały stoiska z przepysznymi wypiekami wielkanocnymi, palmami i stroikami. Były także smaczne ciasta, babki drożdżowe i smakołyki przygotowane przez gospodynie niezrzeszone w kołach. Jak można było łatwo przewidzieć, wszystkie produkty rozeszły się, nomen omen, jak świeże bułeczki. Dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie kiermaszu oraz tym, którzy zakupem wsparli jego dobroczynny cel.

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE
CZYLI WSKAZÓWKI JAK WYPEŁNIAĆ PRZYKAZANIA BOŻE

Wykładnia dla pierwszego przykazania kościelnego

„W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych”

Na terytorium Polski, świętami nakazanymi poza niedzielami są:
- 1 stycznia, Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
- 6 stycznia, Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli)
- Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało)
- 15 sierpnia, Uroczystość Wniebowzięcia NMP (Matki Bożej Zielnej)
- 1 listopada, Uroczystość Wszystkich Świętych
- 25 grudnia, Uroczystość Narodzenia Pańskiego

W niedzielę oraz inne dni świąteczne nakazane wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy świętej oraz powstrzymywać się od wykonywania prac niekoniecznych, czyli tych prac i zajęć, które utrudniają:
- oddawanie Bogu czci,
- przeżywanie radości właściwej dniowi świątecznemu,
- korzystanie z należytego odpoczynku duchowego i fizycznego (zob. kan. 1247 KPK).

Nakazowi uczestniczenia we Mszy świętej czyni zadość ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego (zob. kan. 1248 § 1 KPK).

Jeśli z braku kapłana lub z innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć w Eucharystii, zaleca się bardzo, ażeby wierni brali udział w liturgii Słowa, gdy jest ona odprawiana w kościele parafialnym lub innym świętym miejscu według przepisów wydanych przez biskupa diecezjalnego, albo poświęcali odpowiedni czas na modlitwę indywidualną w rodzinie lub grupach rodzin (zob. kan. 1248 § 2 KPK).

STATYSTYKI PARAFIALNE

Sakrament Chrztu

Przez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła zostały przyjęte:

Liliana (26.12.2021)
Julian Tadeusz (08.01.2022)
Pola (09.01.2022)
Błażej (22.01.2022)
Pola Ewa (06.03.2022)
Blanka (27.03.2022)
Alan (03.04.2022)
Alicja Monika (09.04.2022)

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Anna Wójcik, ur. 1932 (†14.12.2021)
Marianna Bylica, ur. 1948 (†20.12.2021)
Alicja Dudek, ur. 1961 (†19.12.2021)
Stanisława Posmyk, ur. 1932 (†28.12.2021)
Piotr Krych, ur. 1995 (†31.12.2021)
Krystyna Wójcik, ur. 1930 (†08.01.2022)
Stanisław Florek, ur. 1939 (†27.01.2022)
Helena Nicpoń, ur. 1932 (†20.02.2022)
Krzysztof Kucharczyk, ur. 1990 (†24.02.2022)
Zdzisław Wrona, ur. 1947 (†28.02.2022)
Marianna Kurkowska, ur. 1937 (†10.03.1922)
Marianna Franczak, ur. 1936 (†15.03.2022)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

Z DZIENNICZKA POBOROWEGO (odc. 1)
kleryk Stanisław Ładocha

Książeczka wojskowa

We wrześniu 1972 roku zostałem przyjęty do Wyższego Seminarium Duchownego diecezji częstochowskiej w Krakowie. Kilka dni po inauguracji roku akademickiego, razem z 17 kolegami otrzymaliśmy wezwania na komisję wojskową. W następnych dniach czterech spośród nas zostało zwolnionych z odbycia służby wojskowej, natomiast 13-tka, wśród której znalazłem się i ja otrzymała bilety z terminem zgłoszenia się do Bartoszyc w województwie olsztyńskim na dzień 28 października 1972 roku. Przed odjazdem odbył się na Jasnej Górze Dzień Skupienia dla wszystkich odchodzących do wojska, prowadzony przez księdza profesora Adolfa Sedlaka, któremu powierzona została opieka nad klerykami odbywającym służbę wojskową w Bartoszycach w JW 4413.

Zderzenie z koszarową rzeczywistością

27 października 1972 r. z dworca w Krakowie odjeżdżali do wojska klerycy z czterech seminariów: częstochowskiego, krakowskiego śląskiego i tarnowskiego uroczyście żegnani przez swoich kolegów pozostających w seminarium. Melodie piosenek śpiewanych na dworcu towarzyszyły nam do samych Bartoszyc. W dniu 28.10 w godzinach rannych, po przyjeździe na miejsce, zastaliśmy na dworcu czekającego na nas księdza prefekta, ale były też podstawione wojskowe "budy". Dzięki obecności księdza - "Czarnego Kruka", jak nazywali go wojskowi, uniknęliśmy jazdy wojskowymi samochodami bezpośrednio do koszar, lecz udaliśmy się na miejscową plebanię. Tam spotkaliśmy się z ojcem duchownym oraz wzięliśmy udział we Mszy św. Po podaniu ostatnich wskazówek ojciec duchowny odprowadził nas do bramy koszar. Po jej przekroczeniu zobaczyliśmy rozwieszony między drzewami nad ulicą napis: Witamy was poborowi. Od razu odczuliśmy zmianę klimatu - na każdym kroku krzyki, przekleństwa, brak jakiegokolwiek szacunku. Po przejściu przez komisję lekarską znaleźliśmy się u fryzjera następnie pomaszerowaliśmy do bloku, w którym mieliśmy spędzić najbliższe dwa lata. Tu w jednej z sal zaczęliśmy zmieniać strój świecki na mundur wojskowy. Dano nam worki papierowe, aby wszystkie części garderoby zapakować zaadresować i wysłać do rodziców. Po kąpieli otrzymaliśmy mundury wojskowe.

Pierwsze próby łamania charakterów

Motywując, że "to jest wojsko!", już w pierwszym dniu kazano nam zdjąć medaliki, co też kilku kolegów pod wpływem strachu uczyniło. Zarządzono także, byśmy odesłali do domu modlitewniki, różańce i Pismo Święte. Z żadnych regulaminów nie można było wywnioskować, że w wojsku jest zabroniona modlitwa, jednak wiedzieliśmy, że w tak specyficznej jednostce praktykowanie wiary będzie utrudnione. Już wcześniej zostali wyznaczeni tzw. "cywile" – także żołnierze ze służby czynnej, starsi od nas, których zadaniem było pilnowanie porządku wśród nas, a przede wszystkim informowanie dowództwa o łamaniu regulaminu, czym miała być m.in. wspólna modlitwa.

Po zapoznaniu się i zorientowaniu, kto kleryk a kto "cywil", rozpoczęliśmy wspólnie

modlitwę wieczorną. Od samego rana zaczęły się przesłuchania: kto rozpoczął modlitwę, ale nikt nikogo nie zdradził. Dowódca plutonu kapitan Konstanty Puczko zebrał pluton i powiedział że wybije nam z głowy modlitwę. Tego dnia odczuliśmy trochę tę obiecankę. Wieczorem mieliśmy już opiekunów w osobach dowódców drużyn, którzy specjalnie zostali dobrani do naszej jednostki. Chcieliśmy się modlić, ale trudno było rozpocząć modlitwę bez narażenia się na represje, dlatego postanowiliśmy zmienić metodę. Otóż, aby koledzy - cywile nie zorientowali się, kto rozpoczyna pierwszy - bo był to główny powód do ukarania - postanowiliśmy na pewien umówiony znak np. kaszel rozpoczynać wszyscy razem. Zwykle po chwili zjawiał się ktoś z dowództwa poinformowany natychmiast przez "cywili". Gdy wpadał dowódca zaraz przerywał modlitwę, robił zbiórkę i zarządzał sprzątanie lub zajęcia ponadplanowe w terenie. Mimo to postanowiliśmy dalej się modlić wspólnie i to coraz częściej, nawet trzy razy dziennie. Modlitwy takie początkowo ograniczały się do Zdrowaś, Wierzę, Chwała Ojcu i Pod Twoją obronę, ale nie zawsze zdążyliśmy je zmówić, bo już po pierwszej Zdrowaśce byliśmy wzywani na zbiórkę. Po tygodniu takich przesłuchań, kar, jakie otrzymali niektórzy i po fizycznych wycieńczeniach dowódca poluzował trochę, choć po pewny, czasie zaczęło się to wszystko od nowa. To, co opisuję odnosi się konkretnie do plutonu I kompanii, w której się znajdowałem, ale to samo, a nieraz gorzej działo się innych kompaniach.

Konspiracyjna Msza św. na poligonie Nowa Dęba (ks. Adolf Sedlak) 1972

Na Izbie Chorych

4 listopada 1972 r., podczas zbiórki buraków w PGR w deszczowy dzień uległem wypadkowi - skaleczyłem palec wskazujący lewej ręki. Dostałem się na izbę chorych, gdzie człowiek był jak u Pana Boga za piecem. W czasie mojej nieobecności został uzupełniony pobór nowymi klerykami. Po jakimś czasie przynieśli na izbę chorego kolegę z plutonu - Mariana z seminarium włocławskiego. W czasie zajęć dowódca drużyny tak się na niego uwziął, że zaczął go ganiać i kazał mu ciągle padać i czołgać się, a w Bartoszycach w tym czasie były roztopy - wszędzie błoto. W pewnym momencie padła komenda "padnij" i gdy upadł w kałużę podtrzymując się jeszcze ostatkiem sił na rękach i nogach, podszedł dowódca drużyny i przygniótł go nogą do ziemi. Marian zgrzany, spocony wpadł całym ciałem w kałużę i już się nie zdołał podnieść. Gdy to zauważyli koledzy wyciągnęli go i przynieśli do koszar. Trafił na izbę chorych, skąd wyszedł dopiero po kilku miesiącach i z wielkim uszczerbkiem zdrowia został zwolniony do cywila.

W kilka dni później przyszedł drugi kolega z mojego plutonu, którego jeszcze nie znałem, a raczej przeniesiono go i położono na łóżku. Był to Andrzej z seminarium sandomierskiego. Jego też „dowleczono" z zajęć, ponieważ dostał takiej opuchlizny na nogach, że przez następne dni nie mógł się ruszyć z łóżka bez kul czy pomocy drugiego. Na kompanię powróciłem po 38 dniach z palcem częściowo martwym. Za 3 dni - 17 grudnia 1972 r. odbędzie się przysięga. (cdn)

REWITALIZACJA I ZAGOSPODAROWANIE TERENÓW ZIELONYCH

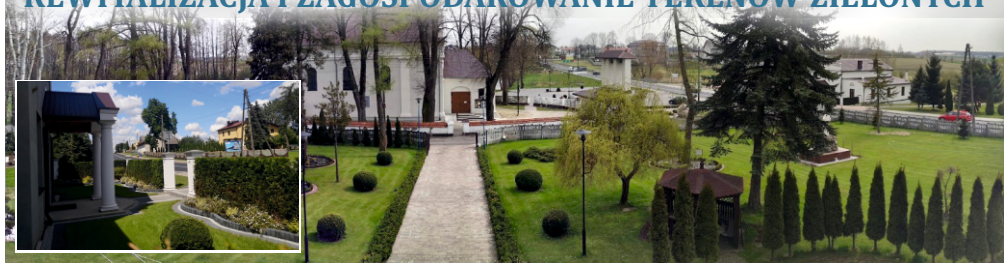

Tereny przykościelne zwykle charakterryzują się okazałym drzewostanem i to nie tylko ze względów natury estetycznej. Drzewa pełnią ważne funkcje: wpływają na obniżenie temperatury, zatrzymują wodę w glebie, pochłaniają zanieczyszczenia. Przy naszym kościele jednak, oprócz zespołu starych lip stanowiących pomnik przyrody oraz kilkunastu drzew owocowych w ogrodzie, będących pozostałością po sadzie, nie przetrwał żaden inny stary czy też zróżnicowany gatunkowo drzewostan noszący cechy celowych nasadzeń. Świerki i modrzewie, które do niedawna gęsto zadrzewiały ogród plebański w większości uschły m.in. wskutek lokalizacji pośród nich tzw. żywej szopki ze zwierzętami. Podobny los spotkał stare ogłowione wierzby rosnące wzdłuż drogi, w tym wierzbę z bocianim gniazdem. Otoczenie budynków i stawów parafialnych, jak też przestrzenie otwarte, były wprawdzie pokryte zielenią z pojedynczymi nasadzeniami, jednak zieleń była dzika i niezagospodarowana.

POCZĄTKI REWITALIZACJI

W takich okolicznościach zrodziła się myśl, by miejsca te poddać planowemu zagospodarowaniu, odnowić drzewostan i systematycznie wzbogać go szlachetnymi odmianami drzew i krzewów. Pierwsze prace ziemne w ogrodzie rozpoczęły się już latem 2014 roku i dotyczyły rekultywacji terenu zdegradowanego biologicznie przez obecność zwierząt. Rozebrano prowizoryczne pomieszczenia i zagrody, nawieziono żyznej ziemi, przeprowadzono korektę pozostałego drzewostanu, wyrównano grunt i posiano trawniki. Doprowadzony w ten sposób do porządku teren był jeszcze w kolejnych latach przekształcany i zadrzewiany. W roku 2016, w wydzielonych strefach zieleni nowo wybudowanego parkingu, posadzono krzewy i rośliny płożące. Wstępnie uporządkowane zostało także miejsce wokół pomnika św. Jana Pawła II, gdzie dominantą są krzewy bukszpanu w formie żywopłotu wzdłuż alei prowadzącej do kościoła.

CORAZ WIĘCEJ ZIELENI

Od roku 2018, dzięki pomocy i wielkiej życzliwości właścicieli firmy ogrodniczej M-Krzewy z Żor, trwa systematyczna rewitalizacja i zagospodarowywanie terenów zielonych poprzez nasadzenia szlachetnych odmian drzew i krzewów dobranych kompozycyjnie i kolorystycznie. W rezultacie, przed domem parafialnym został założony naturalny parkan z cisowego żywopłotu. Za budynkiem, po uporządkowaniu terenu, również posadzono cisy, ale w formie wysokich ekranów, dzięki czemu zamknięto przestrzeń tworząc przytulny skwerek. Podobnie, żywopłotem z grabu został otoczony cały parking przed kaplicą pogrzebową. Kilka miesięcy później udało się wspólnymi siłami zaaranżować skarpę przy parkingu i wzmocnić zbocze obsadzając je roślinnością. W klombach przy kaplicy posadzono wówczas ozdobne rośliny i krzewy, które pojawiły się także na skwerku przed głównym wejściem do domu parafialnego. Te zmiany znacznie poprawiły estetykę budynku i otoczenia.

Kolejnym odcinkiem robót były prace ziemne przy zagospodarowaniu zielenią zaniedbanych przestrzeni w sąsiedztwie stawu parafialnego, skweru za domem parafialnym, w sadzie owocowym oraz w miejscu po rozebranej stodole. Wszędzie tam teren został zniwelowany i przygotowany pod zasianie nowych trawników. Tego rodzaju prace ziemne zostały przeprowadzone także wokół kościoła po zakończeniu prac hydroizolacyjnych.

W ostatnim roku oddany został do użytku – jako miejsce refleksji i modlitwy zielony skwerek św. Jana Pawła II, którego ozdobą jest 300 - letnie drzewo oliwne, otoczone kulami cisowymi uformowanymi w kształt różańca. Wokół monumentu papieskiego, gdzie od roku 2018 rośnie pobłogosławiony przez papieża Franciszka Dąb Niepodległości, zostały zasadzone rośliny i krzewy ozdobne.

POD OKIEM FACHOWCÓW

Prace nad zagospodarowaniem terenów zielonych czy projektowaniem układu roślin wymagają znajomości rzeczy. Warto tu skorzystać z doświadczenia i fachowej porady ogrodników. „Dobrym duchem" zmian jakie zaszły i dalej zachodzą w otoczeniu kościoła jest p. Sebastian Młynarczyk właściciel firmy ogrodniczej M-Krzewy, pasjonat ogrodnictwa, którego merytoryczna pomoc była dla nas bezcenna. W ramach tej współpracy „parafialny" drzewostan został wzbogacony o roślinność najwyższej jakości, z której większość stanowią rodzime gatunki - szlachetne i efektowne, ale są również gatunki nieco egzotyczne. Wśród posadzonych drzew liściastych i iglastych oraz krzewów znalazły się m.in.:

Dąb błotny, wrzesień 2019

Dąb błotny (Quercus palustris),
Buk pospolity (Fagus sylvatica 'Dawyck Gold') 1 szt., (Fagus sylvatica 'Pendula') - 2 szt., (Fagus sylvatica 'Swat Margret') – 40 szt.
Grab pospolity (Carpinus betulus) - 100 szt.
Cedr himalajski (Cedrus deodara)
Świerk serbski (Picea omorika 'Pendula") 2 szt.
Świerk pospolity (Picea abies 'Inversa') 2 szt.
Cis kolumnowy (Taxus (70 szt. + cięty w kule - 20 szt.)
Jodła szlachetna (Abies glauca) 2 szt.
jodła hiszpańska (Abies pinsapo) 2 szt.
Sosna pospolita (Globosa Viridis Pinus sylvestris) 9 szt.
Sosna wydmowa (Pinus contorta)
Jałowiec Pfitzera (Juniperus Hetzii)
Bukszpan (formowany w duże kule - 6 szt.),
Modrzew formowany (Larix)
Tuja Szmaragd (Smaragd Thuja occidentalis) 45szt.
Oliwka (Olea europaea) – 2 szt.
Klon palmowy (Acer palmatum „Pung kil", „Beni otake", „Sango kaku") - 7 sztuk
Sagowiec (Cycas revoluta) - 3 szt.
Jubea okazała (Jubaea chilensis) - 2 szt.
Ostrokrzew (Ilex) – 3 szt.
Laurowiśnia wschodnia (Prunus laurocerasus) – 5 szt.
Różanecznik (Rhododendron) – 50 szt.
Hortensja, Berberys, Trzmielina, Irga, Bluszcz, Winobluszcz i inne.

Cedr himalajski, grudzień 2020

Drzewo oliwne, czerwiec 2021

CO Z PODLEWANIEM?

Podczas prac przy odwodnieniu kościoła (2019-2020) opracowano i wstępnie przygotowano sposób doprowadzenia i wykorzystania wody ze stawu parafialnego do nawadniania terenów zielonych wokół kościoła i plebanii. Ideę zrealizowano wiosną br. doprowadzając do części ogrodu wodę, która w odróżnieniu od studziennej czy wodociągowej jest ciepła i napowietrzona, a przede wszystkim darmowa. Ogromne podziękowania za pomoc w budowie systemu nawodnienia należą się panom: Jerzemu Wróżowi, Mirosławowi Sojdzie, Zbigniewowi Gajewskiemu, Tadeuszowi Popielowi i Dariuszowi Garbaczowi.

TO NASZA WSPÓLNA SPRAWA

Zaprowadzony porządek bardzo poprawił estetykę otoczenia. Było to możliwe dzięki zaangażowaniu wielu osób, którym leży na sercu dobro parafii. Za ogrom wykonanej pracy, chętnie podjęty trud i poświęcony czas, którego nikt nie przeliczał na pieniądze niech sam Bóg będzie nagrodą.

Dziękując wszystkim, chciałbym szczególnie podkreślić wkład takich osób jak: Tadeusz Popiel, Halina Banaszkiewicz, Zbigniew Gajewski, Bogusława Klekowska, Bogdan Kula, Krystyna Popiel, Halina Krawczyk i Grażyna Ochętal.

Ogromne wyrazy uznania należą się firmie M-Krzewy z Żor za patronat nad rewitalizacją naszej zieleni, a także za przekazanie na rzecz parafii wielu egzemplarzy drzew i krzewów nieodpłatnie lub jedynie za cenę ich transportu. Więcej o firmie na:

www.m-krzewy.pl
oraz na Facebooku.